

1924. 24. n.

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
I. kerület, Horthy
Miklós-ut 1
Telefon:
József: 110-88
" 58-58
Előfizetési ár
Negyedévre
80.000 korona

Alapította:
Dr. Dobay István
Felelős kiadó:
Miaikich Károly
Egyes szám
ára: 6000 K

A Társaság

SZEPIRODALMI ÉS TARSADALMI KÉPES HETILAP

Ligmond 924

Sárospatak. Windisch-Graetz Lajos herceg várkastélyának Árpádkori részlete.
Barabás Atala festménye.

SZŐRMEKABÁTOK, * **EVETOVICS szücs**
RÓKÁK ÉS MUFFOK SZOLID ÁRBAN *Erzsébet-tér 8, I. emelet.*

EMLÉKEK.

1.

Jártam az ősi rengetegben
s pompás remek eperre leltem.
Szomjas voltam, szikkadt az ajkam
a gyümölcsbe, mohón haraptam.

S egyszerre csak, mi jut eszembe?
Régen, a tiroli hegyekbe'
egy drága leánnyal, ott járva
eperre leltünk, nagy rakásra.

Minden szem epret szétharapva
úgy adta nékem: ajk az ajkba.
Csók és eper peregtek halkán
az imádatos pillanatban...

... S kiesett az eper a számból
Nem kell, ha nem kapom ajkáról.
S keserű lett ize egyszerre,
mintha méreg lett volna benne.

A földre szórtam mind az epret.
Nem szomjaztam... Hideg szél seprett
lelkemen végig. És összeszedett
egy csomó, száraz virágszemetet...

2.

Egy Brahms dalt énekelt ő.
Az 'Örök szerelem'-ről.
És csöndesen egy könnycsepp
pergett alá, szememből.

Arra gondoltam, valjon
van örök szerelem?
Ragyoghat tavasz napja
bús, őszi helyeken?

Nem, nem! Örökre csak holt
szerelem él túlán?
Feltámadása ott van
Csókok ravatalán...

VÉRTESSY GYULA.

FÁJÓ EMLÉK.

Virágözönben úszott a nyár
Midőn először láttalak,
Kerted alatt hangos robajjal
Futott vigan a kis patak

Mikor búcsúztunk, jégvirággal
Festé be a tél ablakod,
A kandallónál melletted ülve —
Szívem is majdnem megfagyott!

Mint messze, távol a jéghegyek,
Olyan rideg volt közönyöd:
Midőn ajkadon egy szót lestem
Annyi remény-kétség között.

Magamon kívül voltam akkor,
S nem hallám, mikor elrepült...
Nekem, mégis, egy bús sejtetem
Mennyi sok könnyembe került!

HALÁSZ ALADÁR.

Mesél a lelkem...

Báró Wlassics Tibor költeményei.

Nem tudom, szabad-e ezekhez a versekhez az intellektus kikopott eszközeivel közelíteni? Szabad-e verset máshogy, mint a sziveden keresztül hallgatni, mikor az utcán mész és önkéntelen felzokognak benned az énedet, a tiédet, az enyimet, a mindenkiét mondó sorok? Akár mesésre mélyült hazafias verseire, vagy a Princesse Lointainere gondolsz, akihez el nem érsz soha, mert férfi vagy s a nőt a te mindig kék, valószínűsítő szemed látja széppé. Akár a fordításokra, amelyek egy nemes művészet fényében önmagukért való hibátlan szépségjelentést kaptak.

A férfibe börtönölt gyermeklélek tavaszt váró sirását mesélik ezek a versek. Ritmusaikban is ott bujkál valami a pogány, pattogó, himnikus tavaszról. Talán arra gondolsz: milyen csodálatos ellentét a versek hangja és formája között! De ezeknek a keresetlen formáknak egyszerűsége elveszi esztetizáló kedvedet, meggyőz és úgy érzed, hogy a mondanivaló és forma nagy belső egymásrataláltságban egyszerre születtek meg. Wlassics Tibor a legőszintébb, legprimitívabb és mégis legművészi formát kezeli mesterien: a dalt. »Tavasz«, »halál«, »bánat«, — a XX. század epigon-lyrájának leggyakrabban visszatérő szavai, de megmérték, de kongók és üresek leszek a dal csupasz szivedet megmutató választóvizében. És megérted, hogy »nagy Berzsenyi vére« nem kereste ezt a formát, hanem épp úgy benne él és lélegzik, mint az erdő lelke a fák zugásában. Hatalmasan és királyian külön, miként minden erdőnek más lelke van, csak jól hallgasd, ha füledet a földre tapasztod.

Aztán hazamész és a tükörben azt látod, hogy gesztusaid ugyanazok a gesztusok, sirásod ugyanolyan tragikus és kizokogó életfájás, amelyet most valaki elmondott helyetted. Így tágulnak egyetemes emberi végzetté ezek a versek és a hiábavalóság céltalan gesztusa így lesz tuláradó, adni akaró öleléssé a világ felé. Ezek a versek többek, mint versek. Ajándékok. A lelkeddel ajándékoznak meg. Glass Imre

Meinl Gyula
kakaó és
csokoládé

Baró Wlassics Tibor. Csók István olajfestménye.

Egy apróhirdetés története.

Elbeszélés.

Irta: Hézsér Margit.

A fehér leányszobában együtt ült a négy jó barátnő és élénken vitakozott azon a témán, hogy vajjon uriemberek és lányok-e azok tényleg, akik apróhirdetések útján keresnek feleséget, illetve férjet maguknak.

A két Tusnády-lány, aki maga volt a testetöltött etiquette, élénken tiltakozott ellene. Szerintök csakis holmi gazdag siberek vagy azoknak a lányai fordulhatnak a férjszerzés ilyen módjához. Ellenben a legidősebb közöttük, a Baróthy Sári, aki már sokkal szívesebben felcserélte volna pártát a főköttővel, teljesen elfogadhatónak találta az ismerkedés ezen módját urilányok részére is.

— No, de azt hiszem Sári, nem köszönnéd meg, ha például a bátyád hirdetését tenne az ujságba, hogy »férjhez adnám 27 éves jómegjelenésű hugomat előkelő uriemberhez« — szólt közbe Hodossy Olga, aki mindig a mérsékelt pártot képviselte barátnői között.

— Miért ne, semmi kifogásom se volna ellene. Csakhogy ilyen veszély nem fenyeget, ismerve bátyám konzervatív gondolkozását, aki azt hiszi, megfordulnának az őseink sírjukban, ha az unokájuk így szerezne élettársat magának. Higgyétek el, én már sokszor gondolkoztam azon, hogy irok egy ilyen házassági hirdetésre. Néha olyan kedvemszerinti parthieról olvasok...

A lányok persze kinevették és egyáltalában nem vették komolyan a Sári kifakadását. Azután áttértek más témára és kedélyesen eldiskuráltak, míg csak a

Házilag készült finom női fehérneműek.
Teljes menyasszonyi kelengyék
HEVES LAJOS cégnél Budapest IV. ker.,
Bécsi-utca 8. szám.
Lenvásznak, lenbatisztok, lynyok, chifonok,
percalinok, asztalterítékek csakis elsőrendű minőségben.

sötétség nem figyelmeztette a lányokat, hogy ideje lesz hazamenni.

Utközben Sári ismét felvette az elejtett témát az apróhirdetésekről.

— Tudom, Gica, hogy a te ideális gondolkozással nem érted meg az én tulságosan reális felfogásomat, sőt talán el is ítélisz a mai kijelentésemért. Pedig hidd el, komolyan foglalkozom ezzel a tervvel, hogy irok egy megfelelő házassági ajánlatra.

— Te, egy felsőőri baróthi Baróthy lány! szörnyűködött Olga megbotráncozva.

— Hja fiam, az őseimből és prädikátumaimból nem tudok megélni. A ti vendégszereteket se veheitem igénybe a végtelenségig, s hogy visszamenjek a nagynénémhez, inkább megkísértem az »elhelyezkedésnek« ezt a módját. Mert az szintén égbekiáltó dolog volna a familia részéről, ha egy Baróthy lány a két keze munkájával keresné meg a kenyerét.

— Dehát majd csak férjhez megy anélkül is, szólt közbe Olga.

— Egyáltalában nincsenek valami fényes schanceaim erre vonatkozólag. Tudom, hogy egy szegény, még hozzá nem is valami csinos külsővel megáldott árvalány után nem igen kapnak a fiatal emberek. Ma olvastam egy hirdetést, ami megfelelő volna, de tervem keresztülviteléhez a te segítségem is szükséges.

— Az én segítségem? kiáltott szinte megrémülve Gita. Kérlek Sári, hagyj ki inkább engem ebből a játékból. Tudod, hogy ilyen dologban roppant gyáva vagyok. Ha sohase mennék férjhez, képtelen volnék erre vállalkozni.

Sári azonban nem az a lány volt, akit könnyen ellehetett szándékától téríteni, addig beszélt és érvelt, míg végre megígérte barátnője, hogy segítségére lesz.

Alig várták, hogy vacsora után bevonulhassanak szobájukba. Itt azután Sári elővette azt az ujságot, amiben az a bizonyos hirdetés volt. Összebujva olvasták. Kedves kép volt, amint a rózsaszín lámpaernyő fénye megvilágította arcukat, s a Gica aranyszőke haja összeolvadt a Sári bronz színű hajával. Az ujságban ez állt:

„Előkelő keresztény földbirtokos vagyok. A mi körünkben talán szokatlan módon próbálok szerencsét, hogy feleséget keressek magamnak. Élettársul nemesen gondolkozó finomlelkű urilányt keresek. Ajánlatokat Reális jeligére a kiadóhivatalba kérek. Közvetítők kizárva“.

— Na mit szólsz hozzá? kérdezte Sári.

— Hát ez egészen jól hangzik — felelte Olga, de én nem hiszem, hogy tényleg uriember volna.

— Hát persze ezt biztosan nem tudhatjuk, no de reméljük a legjobbakat. Most pedig vedd a kezedbe a tollat és irjál. Te olyan jó levélíró vagy, itt is biztosan el fogod találni a kellő hangot. Tudod, hogy egy rendes levelet sem tudok megszerkeszteni.

„HARMATVIZ“ a legtisztább és legjobb ásványviz I., Gellért-rakpart I.
Telefon: Józsi. 112-59

BRETT SAROLTA női kalapkülönlegességek terme. IV. ker. Párisi-utca 2. szám.

„LUX“ DROGÉRIA kamarai szállító Muzeum-körrt 5
Eredeti kozmetikai különlegességek. * Telefon: József 103-21

— Miután látta, hogy barátnője még mindig habozik hizelgésre fogta a dolgot.

— Nézd drága kicsi Gicám, nem lehet semmi baj belőle. Nekem meg annyira tetszik ez a dolog, már egészen beleéltem magamat. Ki tudja, hát ha ennek az embernek a kezébe van letéve az én boldogságom. És most te ostoba elítéletek miatt utját akarod állni?

Ez hatott. Dehogy is akarta Gica, hogy Sári az ő gyávasága miatt esetleg vénlány maradjon. Isten őrizz! Inkább leül és ír, akár három három levelet is, csak hogy utját ne állja senki boldogságának.

Megállapodtak a levél formájában. Egyik nagynéni nevében fognak írni. Így előnyösebb megvilágításban tűnik fel, ha nem saját nevében válaszol a hirdetésre, hanem a nagynéni szólaltatja meg, aki árván maradt hugát szeretné a boldog házasság révén vezetni, de holmi csusz meg zsába gátolják abban, hogy társaságba vigye stb. stb.

Gica olyan buzgalommal irt s olyan jó öreg néni volt a levélben, hogy már a harmadik oldalon ecsetelte hugának szomorú sorsát falusi magányában. Végre is Sári figyelmeztette már, hogy elég lesz bevezetésnek ennyi is.

No de most jött a bökkendő! Kinek a nevét írják alá? Sári erre is talált megoldást. Juliska néni, Sári távoli rokona, aki Hodossyékknál a háziasszonyi szerepet töltötte be mióta a Gica édesanyja meghalt, a jövő héten elutazik hosszabb időre. Azalatt biztosan megjön a válasz. Tehát egészen nyugodtan írhatják alá az ő nevét.

— Te, Sári, ugy-e, ez olyan okirathamisításféle? — kérdezte Gica.

— No, nem egészen, de hasonló ahhoz.

— És mit csinálunk, ha a levél megérkezik?

— Természetesen elsikkasztjuk.

— Persze, az okirathamisítás után már csak a sikkasztás következhetik. Rettenetes, mi mindenre rá nem viszed az embert — mondta Gica kedves szörnyűködéssel.

Sári nevetve csókolta össze barátnőjét.

— Csacsikám, nem kell mindent olyan tragikusan felfogni. Majd meglátod, mennyit fogunk mi még ezen mulatni.

Aláírták hát a Juliska néni nevét mindakét prädikátummal, ami a Sári címeres levélpapírján ugyancsak előkelően hatott. Azután ráírták a jeligét a borítékra és megcímezték a kiadóhivatalba. Ahogy leragasztották a levelet, Sári úgy érezte, hogy egy lépéssel közelebb van a boldogsághoz. Gica ellenben, mikor az ágyba bujt, a paplan alatt is szinte fogvacogva ismételte ezt a két szót: »okirathamisítás, sikkasztás«. És szinte borzadva gondolt arra a férfitra, aki ilyen teker-

vényes uton akarja a párját megtalálni, mikor pedig az emberek sorsa ugyanis megvan írva a csillagokban...

Csikorgó hideg februári nap volt. A hó csak úgy ropogott az emberek lába alatt. Még a varjak is behuzódtak a faluba és sűrű csapatokban károgtak a torony körül. Gyűlést tartanak a varjúk, tartós hideg lesz — mondták a faluban. Az utcán alig lehetett egy-két embert látni, azok is ugyancsak szedték a lábukat, mintha kergetné őket valaki. Annál nagyobb csodálkozást keltett tehát, mikor egyszerre szánkó csilingelés verte fel a falu csendjét. A szán egyenesen a Dömössy kuria felé tartott. Borisnéni — az öreg gazdasszony — ijedt arccal nézett ki a jégvirágokkal tele-rajzolt ablakon.

— Teremtő Isten! ugyan ki halhatott meg, mert ilyen időben nem mozdul ki az ember, csak ilyen rendkívüli esetekben.

— A szánról leugró bundás férfi azonban egyáltalában nem keltette holmi halálmadár benyomását. Derült arccal sietett fel a tornác lépcsőjén, közben a bajuszáról törülgette a rácsapódott zuzmarát, ami azonban nem igen sikerült neki, mert rá volt az fagyva alaposan.

Jókedvűen nyitott be a szobába.

— Szervusz Géza!

A házigazda, Dömössy Géza, egy megnyerő külsejű 30—35 éves fiatal ember, barátságosan üdvözölte vendégét.

— No ezt se hittem volna, hogy ilyen istentelen hidegben valaki beüti az orrát hozzám. Talán még a nyerítés is belefagyott a lovakba?

— Az lehet, de annyira hideg még sincs, hogy a kíváncsiság is belefagyjon az emberbe. Annak ugyáltszik nem elég 20° Celsius. Sejtéd ugye, hogy mi mozdított ki odumból.

— A fogadás?

— Igen. Megnyertem?

Nem tudom. Az összes levelet félretettem. Majd átolvassuk együtt.

Két bőrfouteillt odatolt a kályha mellé s egy kis asztalkára konyakot és szivart készített. Azután az íróasztalhoz ment s egy halmaz levelet vett ki a fiókjából. Miután kényelmesen elhelyezkedtek, rágyújtottak egy szivarra és bontogatni kezdték a leveleket.

— Amint látom, elég szép számmal érkezett válasz — szólta a vendég, Szentiványi Bandi a szomszéd földbirtokos fia. Ugyáltszik, hiába hangoztatják a nők a függetlenséget, önállóságot, a végcél mégis: férjhezmenni mindenáron.

— Persze. Ha egész nap bizonyos felsőbbbséggel és megvetéssel beszélnek rólunk, este titokban, ha senki

DIVAT-*Edith* BUDA-
TEREM PEST
IV. M. ÁRIA VALÉRIA UTCA 3 Bristol-lal szemben.

Ruhák.
Bluzok.
Pongyolák.

BRIEDL fésűk, kefék,
utóda, Kigyó-utca 2. / parfüm és kozmetikai /
különlegességek /

Régi ezüstműek
arany- és ezüstműek
beváltása

Pénztári órák 9—5

ARANY ÉS EZÜST BEVÁLTÓ R.-T.
IV., Vármegye-u.7.

Rolls Royce-Autó REIMAN

V., Vörösmarty-tér 3. sz.

se látja, előveszik az ujság apróhirdetését és figyelmesen tanulmányozzák a »Házasulandók« rovatát.

— Te Géza, ugy látszik, nagy hossz van nálunk férfiaknál. Nézd, ahány levél, ugyanannyi epekedő szerelmes kislány, aki a te feleséged szeretne lenni. De azért azt hiszem, a fogadást mégis megnyertem.

— Még most se akarsz elhinni, hogy társaságbeli lány is válaszolt levelemre? No majd meglátjuk.

Egymásután kezdtek bontogatni a leveleket. Volt ott mindenféle. Kezdve a varrólánnytól, aki megható hangon panaszkodott a sors igazságtalansága ellen, hogy őt, a minden szépre és nemesre fogékony lelket nem helyezte megfelelő környezetbe. Legtöbb persze a gépirólányokból kerül ki. Egyiket a másik után bontották s még mindig nem találtak olyat, amelyet kerestek.

— Úgy látom, nem hiába mozdultam ki ebbe a kutyahidegben. Mégis csak az enyém lesz az öt üveg pezsgő. No de ne busulj, majd együtt isszuk meg. Legfeljebb csak a pénztárcád bánja meg.

Dömössy bosszusan dobta el egyik levelet a másik után, már ő is úgy érezte, elveszítette a fogadást.

Még csak két levél volt hátra. Szinte dühösen bontotta fel s mikor tekintete ráesett az elegáns, cimerezett levélpapírra, diadalmasan kiáltott fel:

— Nyertem!

Szentiványi kíváncsian ugrott fel. A Dömössy hátamögé állt s úgy olvasta egyszerre azt a bizonyos levelet, aminek tartalmát és íróit mi már jól ismerjük.

Mikor a végére értek a kedves, meleghangú levélnek, Dömössy elégedetten nézett barátjára.

HOEPFNER HERM. CSÍPKÉK FÜGGÖNYÖK FÁTYOLOK

IV., Korona-utca 6. szám.

— Na, ugy-e mondtam! Még a mi körünkben se riadnak vissza az ismerkedés ilyen módjától. Nem ismered véletlenül ezt a Baróthynt?

— Nem. De egy Baróthy fiúval szolgáltam együtt katonáéknál. Ugy tudom, nagyon jó familia. A fogadást azonban még se nyerted meg, csak félig. Én csak akkor veszítettem volna, ha a lány maga ir. Én ugyanis azt állítottam, hogy társaságbeli lány nem fog válaszolni a hirdetésre.

— Ebben igazad van. Hanem nézd csak, ha az ember figyelmesen vizsgálja az írást — szólt Dömössy és kezébe vette a levelet — ezeket a finom gyöngybetűket nézve, felébred a gyanu, hogy vajjon nem-e az unokahug ir a nagynéni nevében.

— Hát ez az írás tényleg nem valami köszvényes öreg nénitől eredhet.

— Egész biztos, hogy nem. Nézd, milyen kaligrafikus apró betűk. Mégis csak én nyertem.

— Hohó, komám, ilyen könnyen nem mondok le a pezs-gőmről. Bizonyítsd be.

— Hát jól van, ezt is megtehetem. Irok neki egy levelet, hogy nagyon tetszik az ajánlata, hajlandó vagyok megismerkedni, de szeretnék előzőleg levelezésbe bocsátkoznia hugával, hogy mégis körülbelül képzet alkothassak az egyéniségéről. Természetesen álnevet mondok be, majd a postamesterrel elintézem, hogy az ilyen meg ilyen névre szóló leveleket hozzám juttassa.

— Nagyon jó eszme, most legalább egy pár napig megint várhatod a postát. Ez is időtöltés ebben az unalmas téli időben, mikor az ember még vadászni se mehet a nagy hó miatt. Különben is egész kellemes szórakozás, mondjuk, egy szellemes lánnyal levelezni.

József Ferenc főherceg, mint keresztapa Gundel Károlyék tizenegyedik gyermekének keresztelőjén. Labori műterem felvétele.

Kitűnő szabású **férfi-fehérműt** készít hozott anyagból is
NÉMETHY SZALON Apponyi-tér 4. sz.

MATZA J. ÉS FIA Budapest IV., Apponyi-tér 5.
Speciálitások fűzők, gummi-hasfűzők, melltartókban.

Balázs műfüző-terem
 Wien I., Graben 12. Karlsbad, Neue Wiese Marienbad, Schillerplatz.
 Budapest, IV. kerület, Váci-utca 8. szám.

Ez utóvégre még nem kötelez semmire. Még a végén én is kedvet kapok rá. Nincs a levelek között olyan, amire érdemes volna válaszolni?

Mégegyszer átnézték őket, de nem találtak megfelelőt.

— Tehát ennél maradunk, hogy két hét múlva átjössz és akkor már megállapíthatjuk pozitíve, hogy melyikünk a nyertes. No de beszéljünk másról. Mit szólsz a belügyminiszter interpellációjához?

Erről azután lehetett beszélni. Annyira belemerültek a politizálásba, hogy öreg este lett, mikor Szentiványi bundájába burkolva, hazafelé hajtattott. Nesztelenül siklott a szán a fehér hószőnyegen, ami fölé aranyhimes kék sátrat vont a tündöklően tiszta téli égbolt.

A lányok, miután elküldték a levelet, izgatottan várták mindennap a választ. Sétájuk közben rendszeresen maguk szóltak be a postáskisasszonyhoz, hogy átvegyék az érkezett leveleket. Nehogy véletlenül a Gica édesapjának a kezébe kerüljön az a bizonyos Juliska néni-nek címzett levél, aki természetesen félre tette volna, miután sógornője csakugyan elutazott.

Vége megérkezett a várva-várt irás. Mindjárt ráismertek, mert tudták, hogy Juliska néni senkivel se levelezett. Sári gyorsan a zsebébe csusztatta. Egészen belepirult ebbe a műveletbe, azt hitte, a postáskisasszony leolvassa az arcáról, hogy ő most — sikkaszt. Szinte futva mentek hazáig. Ott bezárkóztak a Gica szobájába és lázas türelmetlenséggel bontották fel a levelet. Gica csalódottan nézett Sárirra, mikor megpillantotta a rövid tartalmát. Ábrándos lelke valahogy azt képzelte, hogy most egy szerelmi vallomást fog olvasni. Szerinte valami ilyesfélét kellett volna írni: »Leírása után itélve, azt hiszem, megtalálom hugában azt a nőt, akit keresek s akiben úgy érzem, megértő társra találnék« stb., vagy legalább ehhez hasonlót. Hiszen ő annyi melegséggel irt az árva hugáról s olyan kedvesnek festette, hogy abba egyenesen bele lehetett szeretni!

Ehelyett igen hivatalos hangon ír, mintha csak lóvásárlásról volna szó:

»Ajánlata megfelelő, hajlandó vagyok megismerkedni hugával. De hogy némi fogalmunk legyen egymás karakteréről, jelleméről, szeretném, ha előzőleg egy pár levelet váltanánk kedves hugával. Természetesen, ha nagyságos asszonnak semmi kifogása sincs ellene. Nagyrabecsült válaszát várva, maradtam kiváló tisztelettel
 Demes Géza.»

— Brr, de kiállhatatlan ember! Semmi mélyebb érzés nincs benne. A házasságról is úgy beszél, mintha egy üzletet akarna megkötni.

— Látod, nekem meg éppen ez tetszik benne, ez a határozott, kimért modor. Korrekt ember lehet, aki nem beszél érzelmekről ott, ahol nem is lehet arról szó.

(Folytatjuk.)

Budapesti szanatóriumok és gyógyintézetek:

Dr. Pajor Sanatorium Budapest VIII., Vas-utca 17.
 Ideg-, belbeteg, üdülők gyógyhelye. Diétás kurák, vizkurák, Zander stb. bejárók részére is.
Sebészeti, urológia, szülészet, orthopädia.

Börgyógyítás és orvosi kozmetika
Dr. Justus kórházi főorvos intézete, Budapest, IV., Ferencz József-rakpart 26. Tel.: Józ. 56-76. Rendelés 12—1-ig és 3—4-ig.

A Társaság

A Társaság mai számához a julius elsején lejáró előfizetések megújítására postabefizetési lapot mellékelünk. Kérjük a postabefizetési lap felhasználásával az előfizetések szives megújítását, nehogy a lap pontos szétküldésében zavar álljon be.

*

A Ludovika Sportünnepélye.

A juniusi ellenforradalom évfordulóján minden esztendőben gyönyörű ünnepséget rendez a Ludovika Akadémia. Magyar disz, magyar pompa és magyar erő minden ilyen ünnepség, melyet hivatalosan Sportünnepélynek neveznek, a valóságban azonban korhű és költsézzel teljes színjáték. Kedden délután zajlott le ez a sportünnepély, pontosan abban az órában kezdődött, mikor annak idején a monitorok nemzetiszínű lobogót vontak fel a Dunán árbocokra és a derék Ludovikások megkezdték a magyar férfiak egyetlen harcát az egész kömmün alatt.

Az ünnepély méltó volt külső pompában és lelkeségben az emlékezetes eseményhez. Izabella főhercegnő és József főherceg családjaikkal ott ültek az előkelőségek páholyában, melyben a kormányzó és családja, a kormánynak majdnem minden tagja, a tábornoki kar és más notabilitások is helyet foglaltak. Több ezer főnyi közönség lepte el a Ludovika-kert nagy térségét szegélyező tribünöket s a Ludovika épületének ablakaiban is ember-ember hátán szorongott. Nagy kár volt, hogy a harmadik műsorszámnál megereedt az eső és egyformán zuhogott az ünnepség befejezéséig. Igaz, hogy közben szivárvány is jelent meg az égen és a napfény is állandóan mosolygott egyetlen a nagy tisztáson csuron-vizesen dolgozó kis

AUTO PNEUMATIK és KELLÉKEK VAS GÉZA ÉS FIA VI. LISZT FERENC-TÉR 6

Blaschek Conrad udvari szabó
IV., Váci-utca 25.

Fényképező kamarák és minden egyéb **fotóelők**
a legnagyobb választékban.
MAGYAR FOTOIPAR R.-T. Budapest VII., Király-u. 69.

katonákra, — de azért a publikum kissé lehangoltan gubbasztott ezer és ezer nyitott esernyő alatt és a hangulat sokat vesztett az ünnepélyességből. Azért azonban szép volt minden és igaz elismerést érdemel Szinay Béla ezredes, ki az ünnepély főrendezője volt, nemkülönben Lenck Béla, Reiter József, Bayor Ferenc, Hack József és Nemes József őrnagyok, Glock Tivadar főtanácsnok, Sztrilich Imre százados, Bucskó Jenő, Tas-

nády Imre előadók és Tschurl Alfréd vivómester, valamint Fricsay Richárd, aki pompás zenekíséretet állított össze a különböző számokhoz.

Az ünnepély műsora két részből állt. Az első rész hallatlan precizitással végrehajtott szabadgyakorlatokkal kezdődött, majd elegáns, vöröskabátos lovasok rugtattak a mezőre és igen szép lovasprodukciókat mutattak be sikon és akadályokon. Nagyon friss és tet-

Vitézavatás a Margitszigeten. A kormányzó felavatja az eléje járult vitézeket.

Blaschek Conrad udvari szabó
IV., Váci-utca 25.

Fényképező kamarák és minden egyéb **fotóikk**
a legnagyobb választékban.
MAGYAR FOTOIPAR R.-T. Budapest VII., Király-u. 69.

katonákra, — de azért a publikum kissé lehangoltan gubbasztott ezer és ezer nyitott esernyő alatt és a hangulat sokat veszített az ünnepélyességből. Azért azonban szép volt minden és igaz elismerést érdemel Szinay Béla ezredes, ki az ünnepély főrendezője volt, nemkülönben Lenck Béla, Reiter József, Bayor Ferenc, Hack József és Nemes József őrnagyok, Glock Tivadar főtanácsnok, Sztrilich Imre százados, Bucskó Jenő, Tas-

nády Imre előadók és Tschurl Alfréd vivőmester, valamint Fricsay Richárd, aki pompás zenekíséretet állított össze a különböző számokhoz.

Az ünnepély műsora két részből állt. Az első rész hallatlan precizitással végrehajtott szabadgyakorlatokkal kezdődött, majd elegáns, vöröskabátos lovasok rugattak a mezőre és igen szép lovasprodukciókat mutattak be sikon és akadályokon. Nagyon friss és tet-

Vitézavatás a Margitszigeten. A kormányzó felavatja az eléje járult vitézeket.

PALUGYAY PEZSGÓ

szetős szám volt a jeu de barre. Különböző tornamutatványok után tűzérési és gyalogsági gyakorlatok következtek, melyekben a régi ármádia minden fegyelmét és katonai erejét láttuk viszont.

Szünet után a műsor második része következett Mult, Jelen és Jövő címmel. A honfoglalás idejéből vett jelenetekkel kezdődött ez a történelmi képsorozat. Három honfoglaló lovas rugtat be a tisztásra, óvatosan körülkémlel: szabad az ut, egy intésre lovasok raja tör elő a cserjésből, a távoli domb felől kürt harsan, három kürtös ereszkedik alá a lankán, utánuk a hosszú fehér szakállu Álmos vezér, mögötte Árpád, mindkettő fehér lovon. Nyomukban két vörösruhás, nagyszakállu táltos, aztán a hét vezér különböző diszruhákban, majd lovasok, gyalogosok tömege, szekerek, ökrös fogatok, asszony nép, — észre se vesszük s már Feszty Árpád egész Honfoglalási Körképe itt táboroz a mezőn. Álmos és Árpád leszállnak a lóról, Álmos átadja kardját a fiatal vezérnek, huj huj! ordítják a lovasok. A táltosok hatalmas serlegben gyűjtik a hét vezér véré, majd alázatosan hódolnak a különböző nemzetiségek a győztes honfoglaló előtt. Hatalmas tűz gyullad ki a dombon, villan a táltos kardja, fehér lovat áldoznak a Hadurnak. Pereg a kopja a lovasok kezében, újra vad huj-huj-ordítás, aztán vége van a honfoglalásnak.

Korhú, festői, művészien szép, színes volt az egész jelenet, mozi-operatőrök rajongták körül Árpádot és sacco-ruhás fényképészek raja cikázott a farkaskacagányos ősmagyarok nyomában. Ez egy kicsit ellensúlyozta is a talán kissé tulságosan pogány jelenet pogányságát, bár a fényképészek sem voltak tulságosan — keresztények.

— Jaj, még megölik a fehér lovat! — ijedezett Prónay Sándor ezredes mellett egy szép asszony.

— Füstbe megy a tervük — válaszolta vidáman a huszárezredes, aki már tisztában volt a történelmükkel. És tényleg füstbe ment a terv, illetőleg a fehér ló. Statisztáló bakák ugyanis akkora füstgomolyokat fújtattak ki a tűzből, hogy a hatalmas füstfelhő eltakarta a ló-halál pillanatát. Mi, ravaszak aztán észrevettük a fehér lovat, amint pár fával odébb, túl a füstfelhőn, ugyancsak lóhalálában galoppozott az — istálló felé.

Eme borzasztó dolgok után elaludtak a honfoglalók és álmukban megelevenedtek a magyar történelem nagy korszakainak alakjai. Felvonult az Árpádok kora: Szent István Szent Gellért püspökkel (aki valószínűleg méltatlankodott az előbbi pogánykodás miatt), Péter, Szent László, Könyves Kálmán, II. Endre gyönyörű keresztes vitézeivel, IV. Béla, Kun László, III. Endre. Majd a vegyesházbeli királyok következtek: Nagy Lajos, Zsigmond, V. László, Hunyadi János, Kapisztrán János, Hollós Mátyás és fekete serege, II. Lajos. Ezután a Habsburgok jöttek: I. és II. Ferdinánd, I. Lipót, I. József, Mária Terézia, Lotharingiai Ferenczel és V. Ferdinánd. Közben az erdélyi fejedelmek is megérkeztek diszkisérletükkel: Bocskay, Bethlen, Thököly Imre, Rákóczi és hogy költő is legyen a katonasorban: Zrinyi Miklós. Végül festői élőképce-

STEYR AUTÓK

VIII., Trefort-utca 2. Tel.: József 64—62.

port tünt fel a mező közepén: a gyászoló Hungária a csonka címerrel az elszakított országrészek szobrai közt. Ágyudörgés, puskaropogás, Himnusz, taps és éljenzés, az eső elállt, becsukódtak az esernyők és kinyitak a szívek, áradt belőlük a forró, magyar lelkesedés és percekig ünnepezték a nagyszerű, színes és ragyogó képet, ami az alkonyi fényben ott tündökölt a mezőn.

Künn a kapunál harmincnál több állami autó várta a notabilitásokat. A vegyesházbeli királyok közül Zsigmond, akit a maga idejében kissé könnyelmű gazdának minősítettek, egy percre megjelent a Ludovika-épület egyik rácsos ablakában és nagyon méltányolta, hogy milyen jól is élhet az ember, ha — szánálják. (eb.)

*

Bajnoki regatta. Folyó hó 22-én, vasárnap rendezte a magyar evezős szövetség az 1924. évi evezős bajnoksági versenyeket a legnagyobb részvétlenség mellett a Margitszigeti pesti Duna-ágban. A hatalmas vihar, mely kora délután felkorbácsolta a Duna vizét, kellő időben megszűnt és így a versenyeket sikerült jó időben lebonyolítani. Az evezős szövetség, úgy látszik, minden igyekezetét latba vetette, hogy a közönséget teljesen távol tartsa a bajnoki versenyektől. A kiirt 9 versenyszámból kettő elmaradt, mivel kevés nevezés történt, a megmaradt 7 versenyből pedig nem kevesebb, mint három row-over volt. Ugy hisszük, hogy a hiba az evezős szövetség vezetőségében keresendő, mivel ha kellő gonddal és körültekintéssel előkészítenék a versenyeket, úgy feltétlenül nagyobb számmal vennének részt az egyletek versenyzői. Nem tudtuk elgondolni az okát, hogy a nemzetközinek hirdetett versenyszámokból a külföldiek tüntetően miért maradnak távol. A bécsi regattán megkaptuk ennek is a sajnálatos magyarázatát, t. i. szövetségünk vezetősége a külföldi egyleteket abszolúte nem értesítette a budapesti nemzetközi versenyekről, csak az osztrák szövetségnek küldött három nappal a nevezési zárlat előtt kiirási szabályzatot. Ez, azt hisszük, mindent megmagyaráz. A versenyek díjazása szempontjából is utolsó helyre sülyedt a szövetségünk, mivel a régi vándordíjakat vagy megnyerték, vagy pedig ujakról gondoskodás még nem történt. Kénytelenek vagyunk ismételtelen az osztrák evezős szövetségre hivatkozni, ahol a szép és izléses emlékérmeken kívül gyönyörűbbnél gyönyörűbb tiszteletdíjakat osztogatnak és még valamit adnak a versenyzőknek — ami igazán nem kerülne az evezős szövetségünknek sem nagy anyagi áldozatába és a versenyzőknek is örömet okozna — szallaggal ellátott babékoszorukat. A többi okokat mi nem keressük, mert erről éppen eleget irtak már a szaklapjaink, csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy az evezős-szövetségünk vezetősége mikor fogja végre belátni, hogy a fiatalabb és agilisabb generáció bevonása nélkül nem bír kellő produktív működést kifejteni.

A versenyeket az egyes (skiff) bajnokság vezette be, melyet a gyönyörű stílusban evező, nagyszerű formában lévő ifj. Szendey Béla (Neptun) főlényesen két

FISCHER J. r.-t. Zsák és ponyvagyár Budapest, Mádor-utca 31—33.
42 év óta elismerten a legmegbízhatóbb.

Paplant, matracot elsőrendű kivitelben készít és raktáron tart **Smarz Károly** paplanos mester VIII., Ór-utca 3, a Baross-utcai templom mellett.

hajóhosszal nyert meg Eötvös Zoltán (Hungária) és Kertész Zoltán (Nemzeti) előtt.

A fehéregyházi kizárásos négyes versenyt a Ferencvárosi Torna Club nyerte a Tisza-Szegedi Evezős Egyesület és a Műegyetemiek előtt. A palánkos négyest a Hungária Ludovikás csapata row-overban nyerte, mert a startnál megjelenő Hitelbank csapatát a rohanó víz sodra elkapva, olyan közel sodorta a kihorgonyzott pontonhoz, hogy az egyes villája és a hármas lapátja eltört.

A dubló bajnokságot az ifj. Szendey—Morich pár (Neptun) nyerte row-overban. A Duna Grosz fivérekből álló dublója állítólag azért, mert az egyesületük a skiff-versenyre nem nevezte be őket, a dublóban sem indultak. A kizárásos nyolcas upesti díjat a Hungária Ludovikás nyolcása nyerte meg ellenfél nélkül.

átveszi, sőt fokozza is azt, úgy hogy a verseny befejeztét jelző mozsárlövés a Pannóniát éppen huzás közben éri és ezzel a verseny egy méterrel a szerencsésebb fél javára el is dőlt. A négyvezős bajnokságot a Pannónia nyerte meg könnyen öt hajóhosszal a Nemzeti hajósegylet csapatával szemben.

*

Esküvő. Szuchy János, érdemes budapesti építőmester leányát, Jankát e hó 24-én vezette oltárhoz Prokisch János műépítész a terézvárosi plébániatemplomban.

*

Eljegyzések. Kismartoni Anker Sándor, a volt cs. és kir. 5. gróf Radetzky-huszárezred főhadnagya, kismartoni Anker Lipót nyug. tábornok és felesége, született Karg-Bebenburg Vilma birodalmi bárónő fia, pünkösdi vasárnapján Rottenhofban (Alsó-Ausztria) eljegyezte Lederer Mária bárónőt, Lederer Hugó báró, cs. és kir. kamarás, v. b. t. t., nyug. tábornok, Ferenc Szalvátor főherceg volt főudvarmesterének és feleségének, született Du Farrys de la Roche bárónő leányát.

„Tutyu“, a Pesten született vízicsikó, akít az állatkert most küldött el cseréállatokért Németországba.

A nap, de talán az utóbbi évek leggyönyörűbb versenye a nyolcas bajnokság volt. A csapatok elsőrangú remek küzdelmet vívtak, ami teljesen pótolta — kivéve a bajnoki egyest — a regatta egyébként silány voltát. A Hungária és a Pannónia a starttól a célig menő öldöklő küzdelem után vivja meg az évek sora óta tartó gyönyörű sportélvezetet nyújtó bajnoki tornáját, mely csak a célban dőlt el egy hajszálnyival, pardon, egy méternyi előnnyel a Pannónia javára. A két kiváló csapat a következő beosztással indult: Pannónia: 1. Sebestyén László dr., 2. Bujtor István, 3. Szendeffy István, 4. Bartók László, 5. Blum Béla, 6. Wick Lajos, 7. Hautzinger Sándor, 8. Török Zoltán dr. vezérevezős, Koch Károly kormányos. Hungária: 1. Keil Lóránd dr., 2. Jandl Lajos dr., 3. Marik Miklós dr., 4. Kaffán Kálmán, 5. Ludinszky Lajos dr., 6. Walter Imre, 7. Götz Gusztáv, 8. Hüttner János dr. vezérevezős, Czákó László kormányos. A starttól a Pannónia valamivel jobban kerül el és 500 méternél egy fél hajóhossznyi előnye van. 1000 méternél a helyzet ugyanaz, sőt 1500 méternél sem állnak másképp a csapatok. Itt a Pannónia finiselni kezd, de azt a kitűnően strokoló Hüttner is

Jeszeniczai Jankovich Miklós ny. tábornok és felesége, ladányi Bay Mária leányát, Mariannát Debrecenben eljegyezte szolnoki Jármay László és felesége, ácsi Tóth Ilona fia, György, pusztadobosi (Szabolcs vm.) földbirtokos.

Gércsi Balogh Vilmos dr. eljegyezte nagysitkei Kiss Máriát, néhai nagysitkei Kiss Árpád cs. és kir. altábornagy és felesége, Wiessner Mária leányát Mezőkövesden.

*

Három képet közlünk mai számunk hátsó fedőlapján. Mind a három kép, egy igen tehetséges fiatal festő munkája, Vadler Jenőé, aki a legutóbbi Múcsarnoki tárlaton is komoly elismerést aratott műveivel. A fiatal festő Münchenben tanult, első tanára Seitz Ottó volt. Szemsérülése miatt évekig tartózkodnia kellett a munkától, de nem rég Pestre jött és noha nincs se rendes lakása, se atelier-je, keményen dolgozik és talán már az ősszel kollektív kiállítással mutatkozik be a Nemzeti Szalonban. Mai számunkban közölt képeiből sokatigérő és fejlődésképes talentumára lehet következtetnünk.

A Hungária budapesti evezősegylet folyó hó 10-én kedden este a Szent Margitsziget mellett lévő csónakházában barátságos egyleti vacsorát rendezett, melyen megjelent az egylet tiszteletbeli elnöke is, Albrecht Ó Királyi Fensége. Az egyleti tagok nagy számban vettek részt a kitűnően elkészített vacsorán, melyet az egylet nagyszerű gazdája, Mannó Leó, a szigeten felállított bográcsokban készítettett el. A vacsorán többek között résztvettek: belatini Braun Géza, Felicidesz Román, Horthy István, Kalivoda Ferenc, Kammermayer Oszkár, Kauzer Árpád, Kozma Miklós, Kovács Dénes, Lipp Ernő, Ludinszky Lajos, Mayer Károly, Nádassy Imre, Soós Jenő, Orczy Dezső, Versenyi Jenő stb.

*

Radiohangverseny az állatkertben. A Lukács György v. b. t. t. elnökleite alatt álló »Gyermekért« országos gyermekegészségügyi társaság f. hó 20-án és 21-én jól sikerült radiohangversenyt és nyári ünnepélyt rendezett a fővárosi állatkert területén. Az ünnepélyek fényét emelte a királyi fenségek megjelenése. Az első nap Gabriella főhercegnő öfensége vett részt az ünnepélyen, kit Lukács György titkos tanácsos, mint az egyesület elnöke fogadott. A főhercegnő társaságában voltak: Lukács Györgyné, Perényi Madoly bárónő csillagkeresztes hölgy, báró Barkóczy Ilona és Szemző Aglae alapítványi hölgyek, Astuto hercegné és báró Feichtinger Elekné. A közönség soraiban láttuk: Astuto Baba és Flaminia hercegnőket, Csemiczky Lászlót, Carry angol ezredes és családját, báró Feichtinger Eleket, Holbesz Aladárt édesanyjával és feleségével, Mayer Lászlót, Récsey tábornokot és családját, Zeik bárónét és leányát és még többeket.

A második napon a közszeretben álló népszerű magyar főherceg fenséges családja jelezte részvételt s 7¹/₂ óraker megjelentek Augusztá, Zsófia és Magdolna főhercegnők, József Ferenc főherceg, kiket a váratlan és halaszthatatlan politikai utazása miatt távollévő Lukács György elnök helyett Szemző Aglae alapítványi hölgy, Astuto hercegné és Holbesz Aladár fogadtak. A fenségek kíséretében érkeztek: Szirmay tábornok feleségével és leányával, Sényi Annie udvarhölgy, Lučisch és Conesk ellentengernagyok. A fenségek meghallgatták a radiohangversenyt, a szimfónikus hangversenyt és a kabarét, miközben az állatkerti vendéglőben megvacsoráztak s kedélyes hangulatban magas meglegedésük nyilvánítása mellett 11¹/₂ óraker eltávoztak a cserkészfiuk sorsfala és a közönség lelkes ovációja között.

*

Elárverezik a csehek Pálffy János hagyatékát. Pálffy János gróf kincseket érő hagyatékát a pöstyéni fürdőben június 25-ike és július 3-ika között a csehek elárverezik. Ezek a múkincsek a gróf párisi, bécsi, pozsonyi, bazini és királyfai kastélyaiból valók. Az árverésre kerülő múkincsek között a régi mestereken kívül a XIX. század festői is képviselve vannak; ropant értékesek a XVII—XVIII. századbeli porcellánok, kínai és japán vázák és a lakk munkák. Érdekes része az aukciónak egy óragyűjteménye, amelyben Don Quare-nek 1727-ben remekbe készült órája is szerepel, amelynek az a sajátsága, hogy egyszeri felhúzásra egy

évig jár. Ezeken kívül XVII. és XVIII. századbeli spanyol, olasz, német, holland, angol és francia butorgarniturák kerülnek eladásra. Az igen jó karban levő óriási gobelinek és szőnyegek egyrészét Pálffy János gróf egyik őse a török nagyvezér sátrából zsákmányolta.

*

Idegenforgalmi hírek. Az Olasz Kamarák tagjai az árumintavásáron. A budapesti Magyar-Olasz Kamara és az Idegenforgalmi Hivatal együttes propagandájára ezidén is egy olasz társascsoport látogatott el hatnapi ittartózkodásra az árumintavásár alkalmával. Az olasz társaság legnagyobb notabilitása Commendatore Boragno, Fiume jelenlegi rendkívüli kormányzója volt, azonkívül a társaság tagjai voltak még Commendatore Siboni, gyáros Turinból, Arnaldo Gariboldi milanói gyáros és felesége, Signore Molini és felesége Triesztből, Signore Morandi, Signore Vismara stb. Az olaszok a Royal-szállóban nyertek elhelyezést s az Idegenforgalmi Hivatal változatos programmal gondoskodott szórakoztatásukról. Ittlétük első napján társasvacsera volt a Bristol-szálló terrasszán, amelyen résztvett Pignatelli herceg, az Olasz-Magyar Kamara vezérigazgatója is Binét titkárral s az Idegenforgalmi Hivatal részéről dr. Mátéka Béla. Az olasz társaság, élén Pignatelli herceggel, másnap testületileg vett részt az árumintavásárnak a kormányzó öfőméltósága által történt ünnepélyes megnyitásán. Junius 1.-én az olasz Statuta-ünnep alkalmával az olasz követség nagyszabású fogadást rendezett, mely alkalommal Durini di Monza gróf olasz követ záróbeszédében azon reményét fejezte ki, hogy a magyar-olasz szellemi összeműködés közelebb hozza egymáshoz a két nemzetet.

Az olasz társaság ittléte utolsóelőtti délutánján hajókirándulást tett Visegrádig s nagyon élvezte a szép dunai panorámát. Különben is a szép májusvégi idő, a virágzó fák, az illatos levegő, a dunaparti korzó esti friss tavaszi fuallata, a Margitsziget csodaszép pázsitjai nem tévesztették el hatásukat s ezek mindig lenyűgöző erővel ejtik rabul az elsöziben ittjárt idegent.

Dr. M. B.

*

Iffj. Gonda Béla husz művelődéstörténeti előadást tartott ebben az idényben az Urániában, többek közt a régi világ gáláns dámáiról, a nagy uralkodók udvari életéről, az otthon művészetéről, — a terített asztal történetéről, a női divat művészetéről, — Pompadour márkinőről és Fridericus rex, Nagy Frigyes udvaráról. Az előadásokat mindenkor zsufolt ház hallgatta s legutóbb a huszadik előadáson a közönség melegen ünnepelte **iffj. Gonda Bélát**, akinek az Uránia igazgatósága külön megköszönte fáradhatatlan működését s egyben felkérte, hogy ősszel folytassa mindenkor érdekes és magas nivóju előadásait.

*

A Magyar Ruggyantaárugyár Részvénytársaság a napokban megtartott közgyűlése részvényenként 150% = 3000 korona osztalék kifizetését és jóléti alapjának 300 millió koronával való javadalmazását határozta el.

*

Értesülünk, hogy **Ma-Jong**-játékok a legfinomabb kivitelben, valódi kínai faragott dobozokban, csontból bambuszfán, kézfestésű jelekkel, továbbá mahagoni- és citromfaszekrényekben **Kánitz C. és Fiai** Dorottya-utcai cégnél nagy választékban láthatók. Nevezett cég érdeme, hogy az első volt, mely a Ma-Jong-játékokat nálunk meghonosította.

*

Földes-féle Margit créme, puder, szappan, kölni viz, világhírű arc- és testápoló készítmények.

	legjobb tetőfedőanyag.
	Fedési munkákat vállal: Kollár Miklós és Breiiner Ujpest—Monfalcone. Budapest, Bajza-utca 28.
TELEFON: 12-54, 93-45.	

A VÉGEK LANTOSÁHOZ.

*Te élőket temetsz a megásott sirba,
Én a kripta mélyén halottakat rázok,
Te a borult eget kémleled bomlottan,
Fátyolos szemekkel, én a kripta-lángot.*

*Téged korbács szaggat, sujtó. szeges korbács,
Engem rémek üznek, rít, ijesztő rémek.
Te a láthatatlan, mindent író kéz vagy
Én a sikoltója, sirálya a vésznek.*

*Te a Szamos partján már csak reménység vagy
Én a Duna partján még kísértő álom.
Te a hontalanok rabkenyerén tengődsz,
Én a bús, sötétlő temetőket járom.*

*Elválaszt egymástól egy gyász-vonta határ,
Ugy kell robotolnunk hazátlanná váltan
Ugy sirunk, jajongunk messzire egymástól
Te az én hazámban, én a te hazádban.*

*Én a mély Dunának sirom el könnyeim
Te a gátakba zárt, megbántott Szamosnak,
De valahol messzi egy nagy tengerben, a
Bosszu tengerében mégis összefolynak.*

DÓZSA DÁNIEL.

EZ MÁR A LANKADT VÁGY SZAVA.

(Paul Verlaine.)

*Ez már a lankadt vágy szava,
Fáradt szívnek sóhaja,
Borzongó erdő, szél ha futja
Lenge fáknak ágait,
Koszoru, mit ráhajít
Madaraknak kórusa.*

*Ó zsenge hüs patakmoraj!
Szüremelő édes tiszta zaj,
Olyan vagy mint az enyhe szó,
Mit a serkenő fű lehel,
Hullámod ha itt megy el.
Kavicsokat ringató.*

*Élő lelke elmulásnak,
Alvó vádja néma gyásznak
Felpanaszlik bennünk is.
Ha ránk fuj a langyos este
Alázatot hoz a neszze
S ott kitért a sirban is.*

Fordította GLASS IMRE.

A Nilus vize bosszut áll...

Ó-egyptomi történet.

Mentezufisz, a fáraó ravatalon feküdt szaiszi palotájában. Körülötte tombolt a hivatalos gyász, mely nem volt egészen őszinte, mert Mentezufisz nem tartozott a népszerű uralkodók közé. Ezt már maga a fáraó halála is bizonyítja, mely orgyilkos összeesküvők gonosz munkája volt.

A fiatal fáraó ugyanis egyévi uralkodása alatt korlátlanul hódolt a művészetek iránti szeretetének s e szenvedéllyé lett érzésének áldozatául dobta népe jólétét. Hires építőművészekkel elkészíttette a maga nagyszerű siremlékét a Királyok völgyében. Szaiszban palotákat emelt, a sivatagban piramisokat s e munkához ezrével hajtatta a földmivelő népet, ilykép elvonva azt az életfentartó mezei munkáitól. A földmivelők kasztja emiatt összeesküvést szőtt ellene, az agrárpárt vezetői egy nyilvános alkalommal rajtaütöttek és megölték.

A palota egy ragyogó termében egyedül sirdogált Neutaker, a fáraó özvegyen maradt fiatal felesége; ő volt talán az egyedüli egész Egyiptomban, aki rajongással szerette urát, aki viszont egész életében gyengéd figyelem és hódolat volt vele szemben. Most magányos bánatában mérhetetlen veszteségét siratta, mikor az ajtóban megjelent a főudvarmester és a királynét megillető mély tisztelettel küldöttséget jelentett be.

Neutaker gyönyörű arcára egy pillanatra a kedvetlenség felhője borult, de aztán megtörölte könnyes arcát s megadta az engedélyt a küldöttség bebozsátására.

Az agrárpárt küldöttei jöttek, köztük a gyilkosok. Alázattal leborultak Neutaker előtt és arra kérték, hogy az elhunyt fáraó helyett ő vegye át a királyi hatalmat.

A királyné meglepetten tekintett fel az Egyiptomban egészen szokatlan ajánlatra. Mosolygó arccal, de szívében hideg gyűlölettel ura gyilkosai iránt egy pillanatig habozott. Aztán háromnapig gondolkodási időt kérve, elbocsátotta a küldöttséget.

A küldöttség távozása után nyomban hívatta a főpapot.

— Kunebi, hivem — szólt hozzá — azonnal menj Buxoba, Bubasztisz istenasszony szentélyébe s kérdezd meg az istenasszony szellemétől, hogy mitévő legyek?

Aztán elmondotta a főpapnak a küldöttség megjelenésének célját.

A főpap harmadnap visszaérkezett és azonnal jelentkezett a királynénál, aki már türelmetlenül várta.

— Urnőm! — szólt térdreborulva — az istennő azt üzeni, az istenek akarata ez: Fogadd el az uralkodást, de bosszuld meg férjed halálát.

Mikor délben a küldöttség megjelent Neutaker előtt a válaszáért, ez valamennyiük kitörő örömeire igenlő választ adott.

Időközben eltemették Mentezufisz bebalzsamozott holttestét. A királyi testet éjnek idején szállították el a Királyok völgyébe s itt tiz rabszolga helyezte el a szarkofágba, kiket, miután a sirkamrát lezárták, a királyné hallgatásra borzalmas esküt tett hivei nyomban megölték.

Elmer**Női divatujdonságok**

állandóan raktáron!

Budapest, IV., Koronaherceg-u. 10

Fióktüzetek: IV., Kálvin-tér. VII., Rákóczi-ut 32.
II., Buda, Fő-utca 52.

Ma sem tudja senki, hogy hol van Mentezufisz nyugvóhelye. Neutaker átvette az uralmat és csakhamar bálványává lett népének. Egyik legelső dolga volt, hogy elhívatta Amenofiszt, urának híres építőmesterét s ezzel elkészítette egy földalatti ragyogó terem tervezetét. Ebben a teremben akarta megtartani az agrárokkal a »kiengesztelő ünnep«-ét. A terem el is készült s lótuuszdiszes porfioszlopaival, márványdiszével sszobraival egyik csodája lett Szaisznak, melyet bámulva szemléltek az országgyökök. Amiről azonban ezek nem tudtak, az volt, hogy Amenofisz a királynő parancsára a természet földalatti csatorna útján összekötötte a Nilussal.

Hathor hava hetedik napjára volt kitűzve az ünnepi lakoma, melyre hivatalos volt az egész agrárpárt, élén Mentezufisz gyilkosaival. A fehér és kék lótuuszvirággal, nelumbiummal és nufárral feldiszitett ragyogó teremben, melynek kandelábereiben biborvörös és zöld görög-tűzek égtek, drága ételek alatt görnyedtek a nehéz cédrusfaasztalok, kristálykancsóknál csillogott a remek anthilloszi, koptoszi és szelethithiai bor, agyagkorcsókban habzott a királyi sörfőzőkben készült nehéz sör. A vendégek közt szolgálókat nyüzsgött, királyokat megillető tisztelettel szolgálva ki az agrárpárt nélkülözéshez szokott embereit. Egy emelvényen hárfások és énekesek álltak, jókedvű dalkokkal élesztve a lakomázók jókedvét.

Az ünnepen Neutaker is jelen volt, de nem a teremben, hanem az erre tekintő ragyogó páholyból nézte a mulatozást. Kezét a porfirmellvéden tartva, mosolygó arccal, de gyűlölettől izzó keserőséggel nyugtatta tekintetét ura egyre hangosabbakká váló gyilkosain. Tekintetében néha mintha egy-egy fenyegető villám villant volna meg, de aztán hamarosan

összeszedte magát és tovább mosolygott. A királynő mögött a páholy szintén nyitott másik oldalán valami sajátságos tüzfény látszott és tömjénillatos füstfelhők szálltak a levegőben. Egy aknaszerű szoba nyult ott a mélybe, mely félig tele volt izzó parázsokkal.

Mikor a jókedv már elérte tetőpontját, az agrárpárt vezére — a gyilkosok közül a főcinkos

— felállt és a királynőre köszöntötte koptoszi borral telt kristály poharát. Neutaker a vendégek örömrivalgása közt mosolyogva intett, aztán megnyomott egy a mellvédéből kiálló ércgombot.

Ebben a pillanatban a terem négy sarkában a falon megnyílt egy-egy hatalmas nyílás, az ajtók önmaguktól becsapódtak s a nyílásokból embernyi vastag sugarakban zuhogni kezdett a víz.

Egy pillanatra halálos csend támad, aztán felhangzott a rémület kiáltása. A víz rohamosan nőtt s már-már az asztalokat döntögette. Felszínén fuldokló emberek marcangolták egymást, halálos rémületükben hiába keresve menedéket vagy támaszt, ahol lábukat megvethették. Egyre többen némultak el, egyre több hulla buzdácsolt a víz színén, míg végre elcsendesedett minden és csak a zuhanó víz morajlása hallatszott.

Neutaker messze kihajolt a mellvéden át és gyönyörű szemmel szemlélte ura gyilkosainak halálos vergődését.

Mikor az utolsó halálhörgés is elfulladt, a bosszuját kielégített királynő átvonult a páholy másik oldalára és az örülettől elvakultan, annak mellvédjén át belevetette magát az illatos, izzó tűzbe.

Tudta, hogy a gyilkosok hozzátartozói nem hagynak megbosszulatlanul rokonaik halálát s meg akarta őket fosztani annak a lehetőségétől, hogy királynőt gyilkoljanak.

Zoltán Vilmos.

Nagy Margit, aki szép sikerrel lépett fel a Városi Színházban a „Manon” című operában. Angelo felvétele.

A bécsi regattán nagy sikert elért Neptun-dubló:
Ifj. Szendey és Morich.

EVEZŐS-SPORT

Magyar regatta Bécsben. (A Társaság alkalmi tudósítójától.) Lelkes kis evezősgárda indult el mult pénteken a délelőtti gyorsvonattal, a szombaton és vasárnap a bécsi Kaiserwasseron megtartott XXXIX. nagy nemzetközi regattára. Kiutazottak között volt a magyar evezős sport büszkesége, a Neptun bajnoki dublója, ifj. Szendey Béla és Morich Ervin, valamint a Nemzeti hajósegylet junior négyese és a MAC másodosztályu nyolcása és junior nyolcása. Jó kedéllyel és bizakodó hangulatban tették meg az unalmas utat a fiuk Bécsig, hol bizony az állomáson az osztrák evezős-szövetség részéről senki sem volt kint. Az idő sem volt megfelelő, mivel szeles eső esett. Szállodai szállásukat hamarosan elhagyva, kisiattunk a hajóállomásra, hogy a bécsi hajóval érkezett versenycsónakokat még idejében kiszállíthassuk a város külső részében levő Dunaágba, a verseny színhelyére. A szállítási nehézségeken átesve, versenyzőink rövid próbaevezést tartottak, megállapítván az állandó szél miatt a pálya nehéz voltát. Szombaton délelőtt a városban tett rövid séta alkalmával sajnálattal kellett megállapítani, hogy mennyivel drágább városban lakunk mi otthon! Különösen feltűnt a sok-sok déli gyümölcs, köztük a rég nem élvezett banán. Az idő szerencsére kicsit megjavult, az eső megszűnt, de a szél csak fujdogált. Délután korán kimentünk a versenypályára, hol irigykedve kellett konstatálnunk, hogy mennyivel körültekintőbb, precízebb rendezésben bonyolítják le a versenyeket a bécsiiek. Kénytelenek vagyunk megállapítani, hogy míg minálunk a nagy regatta társadalmi eseménynek tekintendő, addig Bécsben elsősorban is nagy sportesemény.

Na de szól a harang, jelezvén a másodosztályu nyolcas startját, melyben az atléták is indulnak. A versenyt biztosan háromnegyed hosszal nyerte a MAC a linzi Wikingek előtt, míg harmadik a Pirátok lettek. A csapat a következő beosztással indult: 1. Jávorszky, 2. Nemes, 3. Náday, 4. Vágó, 5. Debreczeny, 6. Vadasz, 7. Csepely, 8. Kőszegi vezérevezős, Hemptes-

MIKUSKA ANDRÁS

SZABÓ, SPORTRUHA-KÉSZITŐ, V., ERZSÉBET-TÉR 5.

Hampel kormányos. A másodosztályu négyesben, sajnos, a MAC második helyre került a Wikingek mögött. A junior nyolcast viszont nagy fölényel, öt hajóhosszal nyerték az atléták juniorjai. A csapat beosztása a következő volt: 1. Földy, 2. Gaál, 3. Baranyai, 4. Kövecses, 5. Kun, 6. Pütkösdy, 7. Veress, 8. Lőcsey vezérevezős, Hemptes-Hampel kormányos. Ugy szombaton, mint vasárnap előversenyeket tartottak, mivel olyan népes mezőnyök szerepeltek, hogy volt olyan szám is, amelyre 14 nevezés történt. (Vajjon mikor lesz nálunk is ilyen népes mezőny?)

A regatta második napján, vasárnap, a magyar versenyzők sorozatos győzelmet arattak, melynek kimagasló pontja az első osztályu skiff- és a dublóverseny volt. Mindjárt az első számot, a junior négyest, a Nemzeti hajósegylet gépészmérnökökből álló szimpátiikus csapata nyerte két hajóhosszal. A csapatban helyet foglaltak: 1. Perczel Ákos, 2. Kauzer Tibor, 3. Komzsik Sándor, 4. Haás Tibor vezérevezős és Lukács Zoltán kormányos. A junior nyolcast ismét a MAC derék juniorjai nyerték könnyen két és fél hajóhosszal, a Normannok előtt. A nagy egyest ifj. Szendey Béla, a Neptun budapesti evezősegylet kitűnő scurje nyerte meg, miután Lózer, a linzi Wiking-evezőst, a versenyből kizárták. A versenyben 1200 méterig Lózer és Szendey között öldöklő küzdelem volt, ugy annyira, hogy a többi három versenyző sok hajóhosszal maradt le, közülük kettő már ezer méternél fel is adja a versenyt. 1200 méternél Lózer, kis előnyét növelve, Szendey vizébe evez, mire Szendey hajója a keresztező Wiking hajójába szalad bele. Erre Szendey a versenyt megóvja, az óvásnak a versenybizottság helyt adva, Lózer a versenyből kizárja. A második helyre a pesti

Antik csillárok

nagy választékban. Villanyszereléseket és átalakításokat jutányosan eszközölünk. „THOMSON” villamossági vállalat VII., Wesselényi-u. 6. Tel.: József 122-88

regattán is szerepelt lundenburgi Koller került. A vendégek négyes versenyét nagy küzdelem után egy hajóhosszal a MAC nyerte meg. A csapat tagjai a következők voltak: 1. Nádai Imre, 2. Vadász Károly, 3. Csepely Károly, 4. Kőszegi Endre vezérevezős, kormányos Hempelesy-Hampel. A junior egyest Helyes József, a Budapesti evezősegylet tagja nyerte meg.

Legnagyobb feltűnést a kitűnő Neptun-dubló szereplése keltette, mert a verhetetlennek tartott linzi bajnoki dublót gyönyörű küzdelem után háromnegyed hajóhosszal megverte. Nem találunk kellő szavakat, melyekkel méltányolni tudnánk ifj. Szendey és Morich teljesítményét, amikor a linzi Wiking-dublót, mely a múlt évben Németország bajnokságát megnyerte és az idén is védeni fogja, oly szép küzdelem után, megverte s ezzel a magyar nemzetnek dicsőséget szerzett. A Neptun-dubló bécsi szereplésével is beigazolta, hogy őket azok, akik elsősorban is alkalmasak arra, hogy az evezősök közül az Olympiaszon a magyar színeket képviseljék. Ez uton is kívánjuk nekik, hogy kellő kitartással és akaraterővel rendelkezzenek, hogy még sok-sok dicsőséget szerezzenek a szegény megtépett magyar zászlónak.

Végeredményben megállapíthatjuk, hogy magyar regatta volt szombaton és vasárnap a bécsi Kaiserwasseron, mert ami derék evezőseink nyolc versenyszámot nyertek meg.

Meg kell még emlékeznünk a MAC kedves ünnepélyes fogadtatásáról, mely hétfőn este a Petőfi-téri hajóállomáson volt. Az érkező evezősöket Muzsa Gyula, az atléták alelnöke, a nagyszámban megjelent tagok kíséretében fogadta. Az érkezők nevében Durand Félix egyleti igazgató jelentette be a győzedelmes szereplésüket, mire Muzsa Gyula meleg szavak kíséretében

Vitéz Solymossy őrnagy arcképe. Vadler Jenő olajfestménye.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Álmavirág. Nincs olyan határozott elv ebben a kérdésben, amely feltétlenül utbaigazíthatná. Ez az egész teljesen a két ember egyéniségétől függ, akik szembekerültek egymással. Minden általános tanács csak fölösleges és haszontalan lenne. Mi sem önt, sem őt, sem a körülményeiket nem ismerjük. Hogy dönthessünk, hogy melyiknek van igaza? Ha mégis annyira kívánja, hogy mondjunk valamit, ime: annak van igaza, aki jobban szeret s akinek nemcsak az érzése, hanem az akarata is erősebb, mint a másiké. A három út közül, amely maga előtt áll, mi egyikre sem mondhatjuk: tessék ezen elindulni — ezt, hiába, saját magának kell elhatároznia. Egy fontos és döntő kérdés van: egész embernek, igaz férfinak tartja-e azt a bizonyos urat? Ha igen, akkor bizza rá magát — behunyjt szemmel és tiszta szívvel. De ha eziránt a legcsekélyebb kételye is volna — akkor vigyázzon az elhatározásával. Hogy a sors milyen lesz, azt ugysem tudhatja és még kevésbé irányíthatja maga, — de hogyha valami előreláthatólag könnyelmű vállalkozás, akkor nem kell belerohanni. Mielőtt az ember a vízbe ugrik, körül kell nézni, — nincs-e valahol egy buta fatönc vagy éles szikla, amin összezúzhatja magát. Ami, ha nincs is — még mindig nincs kizárva, hogy a vízbe fullad — főleg, ha nem tud uszni.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Kiadótulajdonos: »A Társaság« Irodalmi Lapkiadó Részvénytársaság.

Szerkesztőség és kiadóhivatal I., Horthy Miklós-ut 1.

Hivatalos órák 10—5-ig. Telefon: József 110—88 és József 58—58.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. — Telefon 127—05.

Ruhahimzést divatosat és gyöngyözést estélyi és utcai ruhákra legszebb kivitelben
Himzőipar, Nagymező-utca 25. szám.